

7-3: THÁNH NỮ PERPÉTUA VÀ FÉLICITAS LIỆT NỮ TỬ ĐẠO BẮC-PHI

1. Vượt thắng tình Cha để phụng sự THIÊN CHÚA Duy Nhất.

Thánh nữ Perpétua thuộc dòng họ quý tộc Bắc-Phi. Gia đình thánh nữ được hồng ân lãnh Bí Tích Rửa Tội gia nhập Kitô-Giáo, ngoại trừ người Cha.

Năm 203 thánh nữ Perpétua bị bắt cùng với 4 Kitô-hữu khác. Năm đó thánh nữ là bà mẹ trẻ với đứa con thơ còn bú. Chính tay thánh nữ viết lại diễn tiến cùng những chiến đấu trong thời gian bị bắt bớ và bị giam cầm.

Giữa lúc cơn bách hại các tín hữu Kitô nổi lên dữ dội, thân phụ tôi dùng mọi lý lẽ cùng tình thương mến hầu thuyết phục tôi từ bỏ ý định xin gia nhập Kitô-Giáo. Tôi thưa với Ba:

- Ba có nhìn thấy cái bình cắm hoa kia đang để trên bàn, hoặc bức ảnh treo trên tường, hoặc bất cứ một vật dụng nào khác trong căn phòng này không?

Ba tôi trả lời:

- Có, Ba thấy!

Tôi tiếp tục:

- Người ta có thể gọi chúng bằng tên khác không?

Ba tôi đáp KHÔNG. Tôi liền nói:

- Con cũng vậy. Con không thể tự đặt cho mình tên nào khác ngoài tên con là KITÔ-HỮU!

Nghe tôi trả lời, thân phụ tôi không còn tự chủ được nữa. Ba nhảy chồm đến bên tôi, như muốn móc cặp mắt tôi. Tuy nhiên, Ba chỉ đấm đá tôi túi bụi rồi bỏ đi, thất bại trước lý lẽ rành mạch của tôi.

Những ngày sau đó Ba lánh mặt, không thèm gặp và nói lời gì với tôi. Tuy nhiên thái độ này đem lại cho tôi sự thanh thản, nhẹ nhàng.

Tôi được hoàn toàn bình an để chuẩn bị và lãnh nhận bí tích Rửa Tội. Và chỉ vài ngày sau, chúng tôi bị bắt và bị tống giam trong hầm tối.

Ngục tối đối với tôi vô cùng khủng khiếp. Tôi chưa bao giờ trải qua kinh nghiệm khủng khiếp như thế. Các tù nhân chúng tôi bị dồn thật chặt, không chỗ trống, không ánh sáng, không khí thở. Tiền bạc thì bị tước đoạt hết.

Riêng tôi bị dẫn-vật vì cuộc sống khốn khổ của đứa con nhỏ còn bú, tôi mang theo với mình. Sau thời gian khốn khổ, hai thầy phó tế có nhiệm vụ săn sóc chúng tôi, đút lót tiền bạc, nên người ta di chuyển chúng tôi đến trại giam khác, ít khốn cực hơn.

Thời gian sau, có tiếng đồn chúng tôi sẽ bị đem xử. Vừa nghe tin, Ba tôi tức tốc chạy đến nhà giam thăm tôi, lòng buồn sầu vô hạn. Ba tìm cách thuyết phục tôi lần cuối. Ba nói:

- Con ơi, hãy thương xót Cha già. Hãy nhìn mái tóc bạc Cha đây. Hãy thương đến Cha của con, nếu Cha còn xứng đáng được con gọi là Cha. Con ơi, vì đôi bàn tay này, đôi bàn tay từng chăm sóc cho con đạt đến nét đẹp vẹn toàn tuổi đời hôm nay, và vì tình thương đặc biệt Cha dành cho con, Cha thương con hơn các anh chị em con, xin con đừng làm cho Cha nên trò cười cho thiên hạ. Xin con nhìn các anh chị em con, hãy nhìn mẹ con và di con, hãy nhìn đứa con nhỏ của con, nó sẽ không thể sống sót, nếu chẳng may con có mệnh hệ nào. Xin con hãy rút lại quyết định, hãy từ bỏ Kitô-Giáo, để tránh cho gia đình ta khỏi rơi vào cảnh danh dự quyền hành bị phá hủy tan tành. Không ai trong gia đình ta còn được ăn nói tự do, nếu chẳng may con bị xử tử!

Đó là lời lẽ thống thiết thân phụ nói với tôi. Ba vừa nói vừa khóc, vừa cầm hôn tay tôi, vừa sụp lạy dưới chân tôi. Trong nỗi niềm thương đau khôn tả, Ba không gọi tôi bằng con nhưng bằng Bà.

Tôi cảm thấy thương Ba vô vàn, nhưng nhất là tôi thương cho số phận Ba, người duy nhất trong gia đình, không chia sẻ niềm hãnh diện được tuyên xưng Đức Tin Kitô. Tôi đành an ủi Cha già yêu dấu:

- Xin Ba ngược mắt nhìn đoạn đầu đài này. Không gì xảy ra trên đó mà không do thánh ý THIÊN CHÚA. Ba biết rõ định mệnh đời sống không tùy thuộc chúng ta, nhưng nằm trong tay THIÊN CHÚA.

Nghe tôi nói như vậy thân phụ tôi giận dữ bỏ ra về.

Một ngày, chúng tôi bị đưa ra công đường chịu thẩm vấn. Tiếng đồn lan nhanh đến độ có đông người chen chúc đến tham dự cuộc thẩm vấn.

Khi đến lượt tôi bị gọi, tôi chạm trán ngay với Ba, đang có mặt cùng với đứa con trai nhỏ của tôi. Ba kéo tay tôi và nói:

- Hãy thương đến con trai của con!

Thấy thế, quan tòa nói với tôi:

- Hãy thương đến mái tóc bạc của Cha già và hãy thương đến tuổi đời non dại của con trai người. Hãy đốt hương tế hoàng đế.

Tôi trả lời:

- Không, tôi không tế hoàng đế, vì tôi là tín hữu Kitô.

Cùng lúc đó Ba tiến lại gần để thuyết phục tôi, nhưng quan tòa ra lệnh đuổi Ba ra và đập mạnh vào người Ba. Tôi nghe như tiếng đập giáng xuống trên tôi và cảm thấy đau nhói nơi tim. Tôi thật cảm thương cho tuổi già kém may mắn của thân phụ tôi.

2. Cái Chết đẹp như Bông Hồng.

... Ngày Rằm tháng Bảy năm Nhâm Tuất 1802, vua Thế Tổ Gia Long nhà Nguyễn hạ lệnh đem tướng Trần Quang Diệu, vợ Diệu là Bùi Thị Xuân và con gái 10 tuổi là Trần Bích Xuân ra pháp trường xử quyết.

Mấy tên đao phủ đứng sau mẹ con Bùi Thị Xuân cầm gươm dí vào cổ bắt họ quỳ xuống. Bùi Thị Xuân không chịu quỳ, dắt con hãnh diện bước tới đàn voi. Lúc bấy giờ Bùi Thị Xuân trông hùng dũng và đẹp như một nữ tướng nhà trời. Con voi đầu đàn có lẽ vì thấy rờn-rợn trước vẻ uy nghi lẫm liệt của nữ tướng họ Bùi, lùi lại hai bước. Hai tên

quản tượng lấy dùi thích mạnh vào vế đùi voi. Voi bị đau nổi khùng tiến lên, lấy vòi quật một lượt cả hai mẹ con, tung bổng lên trời cao, khoảng gần ba trượng, rồi giơ cặp ngà ra hứng lấy .. Cả hai mẹ con nữ tướng Bùi Thị Xuân rơi xuống, bầy nhầy máu toé chan hòa xuống đất (nguyệt san Độc Lập, số 9/1989, trang 25).

Hình ảnh oai hùng của phụ nữ Việt Nam tên Bùi Thị Xuân làm liên tưởng đến thánh nữ Perpétua, liệt-nữ tử đạo xứ Bắc-Phi.

Ngày 7-3-203, thánh nữ Perpétua bị đưa ra hý trường.

Cùng đưa ra hý trường với thánh nữ - làm mồi cho bò cái húc - có phụ nữ Kitô khác tên Félicitas, nữ nô bộc.

Theo tục lệ, trước khi vào hý trường, các tử tội phải khoác lên mình tấm áo các phụ nữ có nhiệm vụ tế thần. Nhưng các Kitô-hữu một mực từ chối và nói:

- Sở dĩ chúng tôi bị điệu đến đây là vì chúng tôi cương quyết bảo vệ Tự Do Kitô của chúng tôi, và vì chúng tôi từ chối tế thần. Mạng sống chúng tôi đánh đổi hai quyết định ấy. Vậy xin tôn trọng quyết định chúng tôi, vì đó cũng là điều quý vị đồng ý!

Nghe vậy, quan tòa đành phải chấp thuận.

Vào hý trường, thánh nữ Perpétua đối đầu với con bò cái. Nó húc tung thánh nữ lên không. Thánh nữ bị rơi ngựa xuống đất. Vừa khi có thể ngồi dậy, thánh nữ lấy tay kéo chiếc áo che kín phần thân thể bị lộ ra vì mảnh áo bị xé rách. Tiếp đến, thánh nữ thu gọn lại mái tóc bị xổ tung. Cử chỉ đoan trang và quý phái như muốn nói với đám đông đang chứng kiến:

- Một phụ nữ Kitô tử đạo không nên bước vào vinh quang Nước Trời với mái tóc xỏa tung, vì đó là dấu hiệu của tang chế!

Sửa soạn tề chỉnh xong, thánh nữ Perpétua bình tĩnh đứng lên. Thấy người nữ nô lệ Félicitas còn nằm sóng-soài dưới đất, thánh nữ tiến lại, giơ tay cho nàng Félicitas nắm và kéo người nữ nô lệ đứng thẳng lên.

Nhìn hai phụ nữ Kitô oai dũng, đám đông bỗng như cảm thấy hổ thẹn thất trận trước nét anh thư của hai phụ nữ. Họ im lặng thán phục và những người có nhiệm vụ điều khiển cuộc hành quyết vội vàng đưa hai phụ nữ Kitô vào cửa dành cho những người còn sống.

Tại đây, thánh nữ Perpétua được một tín hữu tận tòng chạy đến chăm sóc. Chính lúc này đây, thánh nữ mới trở lại với thực tế. Như người vừa trở về sau thời gian xuất thần, thánh nữ ngạc nhiên nhìn chung quanh và hỏi:

- Bao giờ tôi mới bị đưa ra cho bò cái húc?

Và khi được trả lời là xong rồi, thánh nữ không tin, cho đến khi nhìn thấy vết thương trên mình và áo quần rách nát, lúc đó thánh nữ mới hiểu mình đã bị bò cái húc. Thánh nữ nói với em trai đang đứng đó với người tận tòng:

- Xin anh em kiên vững trong Đức Tin và đừng sợ hãi gì khi nhìn thấy các tín hữu Kitô bị hành hung như thế.

Bên ngoài đám đông lại lên cơn điên, la ó đòi phải dẫn các phụ nữ Kitô ra hý trường. Lần này, thánh nữ Perpétua thực sự nếm cái chết đau đớn thể xác.

Tên đao phủ cầm gươm tiến đến gần thánh nữ, nhưng anh ta lúng túng vụng về chỉ đâm vào hông. Thánh nữ Perpétua hét lên một tiếng rồi nắm chặt lấy tay người đao phủ, hướng tay anh ta cầm gươm tiến đến họng mình, đâm thẳng vào đó. Đám đông ngạc nhiên theo dõi cử chỉ anh hùng cuối cùng của người phụ nữ Kitô.

Thánh nữ Perpétua oai dũng như người làm chủ tình thế, như vị chiến thắng, tự mình dâng hiến cuộc đời vì lý tưởng Kitô cao cả!

... Khi vào nhà bà Giu-đi-tha mọi người đồng thanh chúc tụng và nói với bà: "Bà làm cho Giêrusalem hãnh diện, cho Israel vinh hiển, cho giống nòi chúng ta được vinh dự lớn lao. Chính tay bà làm nên những việc ấy và thực hiện những điều tốt lành cho nhà Israel. THIÊN CHÚA hài lòng về những việc của bà. Xin THIÊN CHÚA Toàn Năng ban cho bà nhiều ơn phúc, đến muôn thưở muôn đời". Bà Giu-đi-tha cất tiếng nói: "Hãy ca ngợi THIÊN CHÚA của tôi, theo nhịp trống, hát lên mừng Người, rập tiếng chiêng, trầm bổng hòa vang thánh ca cùng thánh vịnh, hãy suy tôn và cầu khẩn danh Người" (Sách Giu-đi-tha 15,8-10/16,1).

(Mgr Victor Saxer, "SAINTS ANCIENS D'AFRIQUE DU NORD", T.P. Vaticana, 1979, trang 39-57).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyet